

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 14T/75/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323011170
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Štanglovičová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2024:2323011170.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta samosudkyňou JUDr. Simonou Štanglovičovou v trestnej veci obžalovaného U. U., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Galante dňa 10.05.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný U. U., O.. XX.XX.XXXX X. O. K., Z. V. L. XXX/XX, F., t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon na výkon väzby Leopoldov, sa uznáva za vinného, že:

dňa 28.05.2023 v čase okolo 23:00 hod. na križovatke ulíc L. a R.. U. v obci F., počas toho ako prechádzal v spoločnosti poškodeného Ľ. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., B. XX/XX, cez túto križovatku, udrel poškodeného do oblasti tváre na líce otvorenou dlaňou ruky, od ktorého žiadal vydať mobilný telefón s vyhrážkou, že ho inak dobije a dokope, následne opätovne udrel poškodeného do oblasti tváre na líce otvorenou dlaňou ruky a žiadal od neho telefón, po čom poškodený zo strachu vydal obžalovanému mobilný telefón zn. POCCO C40, zelenej farby, ktorý obžalovaný vzal a z miesta odišiel, čím poškodenému Ľ. B., nar. XX.XX.XXXX spôsobil majetkovú škodu vo výške 75,- eur,

proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

čím spáchal:

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. 2 Pv 219/23/2202 zo dňa 10.10.2023, podanej na tunajší súd dňa 11.10.2023 súd na hlavnom pojednávaní prejednal trestnú vec obžalovaného U. U., O.. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“).

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodeného L. V. a U. V., výsluchom svedkov mal. P. F., L. F., L. G., prečítaním svedeckých výpovedí svedkov U. E., C. G. a P. G., oboznámením odborného vyjadrenia, výsluchom znalca, oboznámením obrazového záznamu a vecného dôkazu - mobilného telefónu, ako aj prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodeného L. V. pozná odmalička zo školy, sú ako rodina, je to jeho bratranec, stretávali sa v krčme aj doma, u neho alebo u poškodeného, u U. E. 2-4x do týždňa, hrávali spolu karty. Dňa 28.05. stretol poškodeného pri jeho strýkovi - cigánsky vajda, on bol na návšteve u U. F.. Poškodený mu ponúkol telefón na predaj za 150 Eur, on toľko peňazí nemal, povedal mu, že nech mu pomôže a telefón mu dá do zálohy, išli spolu ku nemu domov, mama mu dala 25 Eur, tie odovzdal poškodenému a on mu dal telefón. Poškodeného stretol na ulici B. okolo 23.00, nôž nechal u U. E.Ž., potom išiel odprevadiť poškodeného, telefón mu dal už u neho doma, teda keď ho išiel odprevadiť, už ho mal u seba, potom stretli U. E., ktorý si bol kúpiť cigarety a išli k nemu, lebo ich zavolať, teda on, U. E. a poškodený. U. E. požičal nôž a svetlo a potom išiel odprevadiť poškodeného, potom sa stretol s P. G.. Na otázky prokurátora obžalovaný uviedol, že keď poškodeného odprevadil, rozdelili sa na konci L. ulice, poškodený išiel domov, on išiel naspäť k U. E., u neho stretol P. G.. Poškodenému sa nevyhrážal, ani násilím, ani inak, neudrel ho, nedal mu facku, neprikladal na neho nôž, nôž nechal u U. E.. Pri sebe žiadny nôž nemal, U. E. požičal veľký poľovnícky nôž s čiernou rukoväťou a striebornou čepeľou. V minulosti s poškodeným konflikt nemali. Dohodli sa tak, že ráno o 10.00 mu poškodený vráti 30 Eur a on mal poškodenému vrátiť telefón. Svedkom bola jeho mama, ktorá bola prítomná, ako mu poškodený dáva telefón a on jemu 25 Eur, toto mohlo byť okolo 23.30. Býva na L. XXX. Vyklápací nôž pri sebe nenosieval, E. dal nôž keď boli u neho, išli tam, pretože ich zavolať, lebo vonku videl tieň. Išiel za dom niekoho hľadať, on išiel hľadať s ním, kým hľadali osobu, ktorá E. mala pozeráť do okna, poškodený stál na dvore, toto mohlo trvať asi 2 minúty, potom ho išiel odprevadiť. S U. E.D. ako aj s poškodeným komunikoval v cigánskom ako aj v slovenskom jazyku. Pri odovzdávaní peňazí poškodenému a odovzdávaní telefónu poškodeným jemu ako zálohu, nebol prítomný U. E., ani P. G.. Telefón potom, ako mu ho poškodený odovzdal, nechal doma, čakal, že ráno príde, potom ho už hľadali policajti, bol už v Nových zámkoch. Nevie, prečo poškodený uviedol to, čo je uvedené v obžalobe, čo ho k tomu viedlo, nie je to pravda, prečo by sa mu vyhrážal za telefón v hodnote 75 Eur, keď si zarábal. Na otázky obhajcu obžalovaný uviedol, že keď odovzdával peniaze poškodenému a on jemu telefón, v dome bola prítomná jeho mama, poškodený, dedko a brat P. F.. S poškodeným sa v ten večer nehádali, a to ani u U. E.. Poškodený ho zavolať, aby ho odprevadil. Cestou od F.T. stretol P. G., ani nevie ako odišiel. Poškodený sa ho nebál, normálne sa rozprávali. Poškodený mu neukázal, akým spôsobom sa dá odomknúť jeho telefón. S U. E. sa nerozprával o mobilnom telefóne poškodeného, iba sa U. E. pýtal, či sa dá poškodenému veriť, že mu peniaze vráti a on povedal, že áno. Toto sa rozprávali až keď poškodeného odprevadil. U. E.R. nežiadal v ten večer, aby priniesol ihlu, ani ho nežiadal, aby zisťoval koľko stojí taký telefón ako má poškodený, ani ho nežiadal, aby zisťoval, či niekto chce kúpiť takýto telefón, nechcel tento telefón predáť, pretože mu ho poškodený dal len do zálohy. V minulosti telefón poškodenému nezobral. V ten večer poškodenému žiadne nože neukazoval.

Svedkyňa U. V. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že toho dňa 28.05. prišiel poškodený domov, to, čo je obžalovanému kladené za vinu jej poškodený povedal, zavolali policajtov. Poškodený je chorý, lieči sa u psychiatricky, je stále plienkovaný, navštevuje v Nitre psychiatricku Dr. X. od 6 rokov a to v intervaloch 1x mesačne, má predpísané lieky a tieto aj užíva. Keď prišiel domov, povedal jej, že obžalovaný chcel od neho telefón a že sa mu vyhrážal že ho zbije, nôž ani nespomínal, je to tak, že raz nôž spomenie, potom povie, že nie. Políciu volala ona, bola vypovedať, poškodený bol s ňou, ona podávala trestné oznámenie. Obžalovaný a poškodený sa poznajú, bývajú v jednej dedine, stretávali sa rôzne, v obchode, na zastávke, konflikt nemali. Poškodený mal v ten večer spať u jej sestry U. G., ktorá býva v F., chceli hrať playstation, ale on od nej utiekol. Domov prišiel asi okolo 23.00, bol vystrašený, plakal, že mu obžalovaný zobral telefón, násilie teda facky nespomínal, povedal, že ho len chcel obžalovaný zbiť, že sa mu tým vyhrážal, ale ho nezbil. Ona hneď ešte v noci zavolať policajtov. Telefón nevie presne aký to bol, zdá sa jej, že Redmi, kupovali ho v záložni na pešej zóne v Šali asi za 200 Eur niekedy v apríli 2023, mal ho asi mesiac. V minulosti asi 2-3 roky spätne si obžalovaný a poškodený navzájom zobrali telefóny, toto riešili iba v rámci rodiny, teraz volala políciu, pretože poškodený prišiel a plakal, že ho chcel obžalovaný zbiť. Matka obžalovaného je jej sesternica. V tejto veci vypovedala aj na polícii, vypovedala pravdivo. Za účelom odstránovania rozporov bol prehratý obrazovo zvukový záznam zachytávajúci výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 29.05.2023. Svedkyňa k rozporom vo výpovediach ohľadom skutočnosti, či poškodený po príchode domov uviedol, že obžalovaný naňho

vytiahol nôž a dal mu facky a vyhrážal sa mu nožom uviedla, že je pravda, čo vypovedala v prípravnom konaní a teda, že keď poškodený prišiel toho dňa 28.05.2023 domov, povedal jej, že naňho obžalovaný vytiahol nôž, vyhrážal sa mu, že ho podreže, dal mu aj 2 facky. Toto jej povedal vtedy, keď prišiel, ale keď sa ho následne po jej výpovedi opýtala, keď už sa ukludnil a nebol vystrašený, tak poškodený povedal, že obžalovaný mu len zobral telefón, nože nemal a neudrel ho, preto dnes tak vypovedala. Svedkyňa k rozporom vo výpovediach ohľadom príbuzenského vzťahu a konfliktov z minulosti uviedla, že síce vypovedala že aj minulý rok zobral obžalovaný poškodenému telefón, ale je to už viac ako rok a čo sa týka príbuzenského vzťahu, matka obžalovaného je jej sesternica, ale vypovedala, že nie sú v príbuzenskom vzťahu, pretože nechodia na návštevu ani sa takto nestretávajú. Obžalovaný s poškodeným sa pravidelne nenavštevovali, ešte keď bol obžalovaný doma, asi mesiac pred skutkom obžalovaný poškodeného 1 alebo 2x navštívil u nich doma, hrali spolu karty.

Svedkyňa L. F. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný prišiel domov s poškodeným L., keď prišli dnu, opýtala sa obžalovaného, načo prišli a on povedal, že mu poškodený dáva do zálohy telefón. Poškodeného sa opýtala či je to pravda a či s tým nebude mať jeho matka problém, on povedal, že je to tak, potom išli spolu do izby, následne z izby vyšiel obžalovaný a vypýtal si odo nej 25 eur s tým, že mu za ne poškodený do desiatej hodiny druhého dňa založí telefón, následne obžalovaný išiel poškodeného odprevadiť domov. V tom čase sa doma nachádzal P. F., ona a svokor L. G.. Poškodeného pozná, bývajú v jednej dedine, sú blízka rodina. Nevie, či sa poškodený s obžalovaným stretávali, ale keď chodila do obchodu, vídavala ich, že chodili spolu po dedine. Čo uviedla, sa stalo 29.05. vo večerných hodinách, presný čas uviesť nevie. Na druhý deň si nepamätá, či išla za U. E., ale U. E. neovplyvňovala, ako má vypovedať. Čo sa týka bankoviek, ktoré odovzdala obžalovanému, bola to jedna 5-eurová bankovka a jedna 20-eurová bankovka. Mobilný telefón opísať nevie, ale bol veľký, zdá sa jej, že zelený alebo taký farebný. Vie, za čo je obžalovaný stíhaný, vie to odkedy ho zobrali. Nevie uviesť, prečo tieto skutočnosti neuviedla už skôr, nebola doteraz ako svedok predvolaná.

Maloletý svedok P. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nevie nič o tom, že by obžalovaný mal poškodeného udrieť, ani naňho mieriť nožom. Poškodeného pozná, poškodený povedal, že dá do zálohy telefón, obžalovaný povedal, že môže a dal poškodenému 25 Eur. Toto sa stalo u nich v kuchyni, bol tam on, dedko, mama, U. a L.. Obžalovaný sa s poškodeným občas stretávali. Poškodený k nim niekedy chodil domov spolu s obžalovaným. Videl všetko, čo sa udialo doma, ale telefón nevidel ako ho poškodený odovzdal obžalovanému. Boli pritom všetci, teda on, mama aj dedko. On a dedko si išli potom ľahnúť, potom aj mama si išla ľahnúť a ostal tam L. a U.. Telefón nevidel, len poškodený povedal že ho dáva do zálohy. U. si vypýtal od mamy peniaze, dala mu 20-eurovú bankovku a 5-eurovú bankovku. S nikým sa o tejto veci nerozprával. Videl ako obžalovaný odovzdal poškodenému 25 Eur, nevie, kde bol v tom čase telefón, tento nevidel, ani nevidel, že by ho poškodený odovzdal. Poškodený povedal, že ho dáva do zálohy do druhého dňa do rána, do 10. hodiny. Nevie, dokedy bol u nich obžalovaný s poškodeným a kedy odišli, pretože si išiel ľahnúť, bol večer, nevie koľko bolo hodín, nevie, či bol ešte niekto hore keď obžalovaný s poškodeným odchádzali.

Svedok L. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nevie nič o tom, že by obžalovaný mal udrieť poškodeného, mieriť naňho nožom, žiadať od neho mobilný telefón, žiadnu mačetu ani nič nevidel. Prišiel k nim chlapec, bol vyšší, nevie ako sa volá, prišiel sám, neprišiel s ním nikto, povedal, že nechá do zálohy telefón a pýtal 25 Eur. Obžalovaný vypýtal od matky 25 Eur, ten chlapec, ktorý dal telefón do zálohy povedal, že na druhý deň peniaze prinesie, on išiel na druhý deň do práce, iné k veci uviesť nevie. Chlapca, ktorý dal do zálohy telefón, nepoznal. Potom od nich odišiel, stalo sa to u neho v dome, bol tam prítomný on, mama obžalovaného, P. F., obžalovaný. Nevie kedy sa to stalo, koľko bolo hodín, on potom išiel preč na nočnú. 25 Eur odovzdal ten chlapec u neho v dome v kuchyni, všetci ktorých vymenoval tam boli prítomní po celý čas. Videl, ako ten chlapec, ktorého nepoznal, odchádzal, potom odišiel aj on na nočnú. Ten chlapec dal telefón do ruky obžalovanému, obžalovaný mu dal peniaze, bol to normálny telefón, povedali že svetlej farby, videl ako telefón ten chlapec odovzdával. Peniaze, ktoré obžalovaný odovzdal, boli jedna 20-eurová a jedna 5-eurová bankovka. Na druhý deň mal vrátiť sumu 25 Eur. Všetci, ktorí tam boli prítomní, teda on, nevesta, P. F., videli odovzdávanie telefónu aj peňazí. Potom odišiel na nočnú, pretože sa ponáhlal. Chlapec, ktorého nepoznal, po odovzdaní telefónu a prevzatí peňazí z domu sám odišiel. Nepovedal nič, len zobral peniaze a odišiel.

Poškodený L. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že už si na to veľmi nespomína, ale obžalovanému viac ako mesiac dlžil 25 Eur, keď ho stretol, tak ich od neho pýtal a povedal, že ak mu ich nedá, zoberie

mu telefón. Telefón mu nechcel dať, ale keď mu obžalovaný dal facku, zľakol sa a telefón mu dal. Stalo sa to na L. ulici, stretol tam aj Totonga, myslí že sa volá P., ale ten tam bol prítomný len 2-3 minúty a odišiel a potom sa to stalo, keď tam nikto iný nebol. Okrem facky obžalovaný nič iné nepoužil. Nevie uviesť, kde sa v ten večer s obžalovaným stretli, bol vonku, už nevie uviesť kde, asi u tety, ale už si nespomína, kto tam u nej bol. Od tety išiel domov. Obžalovaného stretol ďalej od bydliska tety, bol vonku, nevie kam išiel. Keď mu dal telefón, tak obžalovaný išiel domov a aj on išiel domov. V ten večer sa s obžalovaným už nestretli. Totong tam bol len 2-3 minúty, rozprávali sa spolu chvíľu o robote. Boli aj u U. E. on a obžalovaný, videli tam nejaký tieň, boli sa pozrieť že kto to je. Obžalovaného sa v ten večer nebál, bál sa ho len vtedy, keď mu zobral telefón. K U. E.D. dnu nešiel, boli na dvore. Keď išiel domov, obžalovaný išiel s ním a až keď zabočil na ulicu asi X. U., pýtal od neho tých 25 Eur a dal mu facku. Keď mu dal telefón, utekal preč. Obžalovaný mal u seba nôž, ale nemieril ním na neho. U U. E. boli len chvíľu, možno 15 sekúnd, tam sa mu obžalovaný nevyhrážal, nežiadal telefón. Keď mu dal telefón išiel domov, najprv utekal a keď nevládal, išiel chôdzou. Keď od neho obžalovaný žiadal telefón, nebol tam nikto. Mal pri sebe aj peniaze a to 7 Eur. Obžalovaný o tom vedel, tieto nežiadal. Obžalovaný nič iné nezobral, peniaze mu neponúkol. Povedal to mame čo sa stalo, U. E.Ž. to nehovoril. Na polícii bola pri výsluchu prítomná jeho mama. Nevie, či obžalovaný U. E. niečo nechal v ten večer. U U. E. obžalovaný držal nerezový nôž, ktorý si obžalovaný požičal od U. E. na konáre a potom mu obžalovaný vrátil U. naspäť. Keď odchádzali od U. E., obžalovaný v ruke nôž nemal, len ten požičaný, ktorý potom ale vrátil U. E.. U U. E. sa nehovorilo, že sa ide riešiť dlh, ani že niečo ukradol, ani že sa mu niekto vyhrážal, on potom povedal, že idem domov, pričom obžalovaný chcel ísť s ním, on to nenamietal. U. E. nespomínal, za akých okolností odovzdal telefón obžalovanému. Nepamätá si, či mu obžalovaný ukazoval nejaké nože, iba ten, čo mal v ruke u U. E.. Predtým s obžalovaným nezhody nemali, občas sa stretávali, hrali futbal, stretávali sa aj v posledných 3 rokoch, nie však na návštevách. Facku mu dal asi pravou rukou, už neviem uviesť, či mu dal facku len jednou rukou. Nepamätá si, či sa s obžalovaným hádali predtým, ako sa stretli u U. E.. Keď obžalovaný od neho žiadal telefón, nedržal nič v rukách. Keď sa s obžalovaným stretli, povedal mu čau, potom hneď prišiel Totong, ten potom aj odišiel, išli k U., potom domov a vtedy sa to stalo. Keď sa stretli, povedal mu obžalovaný, že musí ísť k U. E., lebo mu U. požičal nôž, tento nôž mal obžalovaný v ruke a chcel ho U. odniesť. Už nevie, koľko nožov mu obžalovaný ukazoval, vo vačku mal ešte jeden nôž malý, to vie preto, lebo mu ho ukázal. Tieto nože mu ukazoval obžalovaný len tak. Telefón od neho pýtal tak, že mu dlží peniaze, nech mu za to dá telefón, telefón mu dať nechcel, ale keď mu dal obžalovaný facku, tak mu ho dal. Zľakol sa, lebo na neho kričal, že daj sem telefón, lebo ťa dobijem, lebo ťa dokopem, iným spôsobom sa mu obžalovaný nevyhrážal. Nôž, ktorý mal požičaný od U. E. mu vrátil keď tam boli, takže keď sa mu vyhrážal už tento nôž pri sebe nemal. Telefón mal funkčný, v tú noc s ním asi netelefonoval. S obžalovaným sa poznajú od detstva, chodili v škole aj do jednej triedy. Jeho na tento výsluch priviezla L., teda matka obžalovaného, jej švagor a sestra. Nerozprávali sa o tom s mamou a babkou, ako má vypovedať, ponúkali mu peniaze 250 Eur za dva telefóny, pretože ešte asi pred dva a pól rokom mu obžalovaný zobral ešte jeden telefón, to nechali len tak. Vtedy mu povedal obžalovaný, aby mu požičal telefón, chcel niekomu napísať, on sa išiel napiť a keď sa vrátil, obžalovaný už tam s telefónom nebol. Iné nezhody s obžalovaným nemali, nebál sa ho. Tých 25 Eur čo si od neho požičal, mu chce vrátiť. Keď sa mu obžalovaný vyhrážal, malý nôž mal vo vačku, tento mu ukazoval ešte predtým, keď tam bol Totong, ukazoval im ho s tým, že si ho kúpil u číňana a či je dobrý. Medzitým ako sa mu vyhrážal obžalovaný, dal mu facku a odovzdal mu telefón, nôž nevytiahol, tento mal stále vo vačku. Uviedol, že pri jeho výsluchu bola prítomná matka, ale nevie už teraz uviesť, či bola prítomná keď podával trestné oznámenie alebo keď ho už vypočúvali. Bolo to v Š.. Pamätám si jednu facku na ľavé líce, lekársku pomoc som nevyhľadal. Keď telefón obžalovanému odovzdal, povedal vypadni odtiaľto. O tomto incidente povedal matke a polícii, inak nikomu. Rodinní príslušníci obžalovaného sa s ním nerozprávali o tom, ako má dnes vypovedať. Nemal sa na hlavné pojednávanie ako dostať, včera sa dohodli, že ho tam s babkou zoberú. Za účelom odstraňovania rozporov bol prehratý obrazovo zvukový záznam zachytávajúci výpoveď poškodeného z prípravného konania zo dňa 05.09.2023. K rozporom poškodený uviedol, že je pravda to, čo povedal na hlavnom pojednávaní, obžalovaný mal dva nože, nie tri. Už si nepamätá, koľko bolo tých faciek, pamätá si na jednu. Mohlo byť ich aj viac, len si to už nepamätá. Nôž obžalovaný nevybral, on bol na neho nahnevaný, tak to povedal. Vie, že bol poučený, ale facky mu dal, teda dnes si pamätá na jednu. Nie je pravda ani to, čo uviedol, ako mu mal nôž priložiť ku krku. Nerozumel presne otázke, je pravda čo vypovedal v prípravnom konaní, že povedal U., čo obžalovaný s ním robil, že mu chce nasilu zobrať telefón. Nie je pravda, čo uviedol, že vypýtal telefón a dal mu nôž ku krku, ani s ním nikam nemieril, je pravda to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní.

Na hlavnom pojednávaní boli postupom podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku prečítané zápisnice o výpovedi svedkov z prípravného konania P. G., C. G. a U. E..

K námietkam obhajcu je potrebné uviesť, že na takýto postup boli splnené všetky zákonné podmienky, teda že výsluchy boli vykonané spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku a tieto osoby sa ani na opätovné predvolanie súdu k výsluchu bez dôvodného ospravedlnenia nedostavili a ich predvedenie bolo neúspešné. V takomto prípade nie je obligatórnou podmienkou aj predchádzajúce zabezpečenie svedka podľa § 88 Trestného poriadku a preto námietky obhajcu k čítaniu výpovedí svedkov z dôvodu nevyužitia predmetného inštitútu vyhodnotil súd ako nedôvodné.

Irelevantná je aj námietka obhajcu, že obžalovaný nebol o výsluchu svedka U. E. vopred upovedomený. Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 29.05.2024, ktorú obžalovaný sám podpísal vyplynulo, že obžalovaný vie o výsluchoch svedkov a poškodeného, ktoré sa konali dňa 29.05.2023 v čase od 14:00 hod., berie ich na vedomie a nechcel sa ich zúčastniť a byť na nich. Rovnako tak uvedené vyplýva aj z oznámenia o vykonaní vyšetrovacích úkonov s podpísanou doručenkou zo dňa 29.05.2023 z č.l. 87.

Svedok P. G. dňa 27.06.2023 vypovedal, že býva v F. na ulici B. Č.. XX, kde žije s družkou E. Č., v F. má prezývku Totong. Obžalovaného Macko pozná odmalička z dediny F.. Nevie presne, aký to bol deň, bolo to asi cez víkend, v sobotu alebo v nedeľu, prišli ku Ganstrovi policajti. V ten deň sa stretol s Mackom aj Ganstrom, stretli sa na ulici L. ako sa ide smerom ku Mackovi do uličky, kde býva, rozprávali sa tam spolu, teda on, Macko a Ganstro, on bol na bicykli. Rozprávali sa asi hodinu alebo dve, o robote. Ganstro mu povedal, že nech nepovie jeho mame, že ide s Mackom von. Ganstro s Mackom mali ísť ku Ganstrovej frajerke, mohlo byť asi jedenásť hodín večer, bola už tma, keď sa s nimi stretol. Potom odišiel domov. Ganstro nedal obžalovaného žiaden telefón do zálohy, nevidel, že by poškodený dával obžalovanému peniaze za telefón ani žiadnu finančnú hotovosť. Obžalovaný sa s poškodeným bavili o ženách, poškodený chcel, aby obžalovaný zavolať jeho frajerke. S obžalovaným sa u U. E. stretol na obed okolo 12 hodiny cez deň, obžalovaný tam robil niečo s vežou, púšťal si pesničky. Večer sa už nestretli, ani u neho doma nebol. O udalosti medzi obžalovaným a poškodeným vie z počutia, poškodený býva oproti nemu, večer tam prišli policajti. Obžalovaný Macko mu neukazoval žiaden mobilný telefón, nemá vedomosť ani o tom, že by mal obžalovaný v minulosti vziať poškodenému telefón. Nevie o žiadnom spore medzi obžalovaným a poškodeným. Keď sa rozišli, on išiel smerom ako je tá kamera, ako býva U. E., to už išiel domov, oni išli opačnou stranou, ako je ten trojuholník smerom do dediny, bolo to okolo 11 hodiny večer. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný bol riešený za priestupky za mobilné telefóny, ktoré mal zobrať inej osobe. V ten večer, keď sa stretol obžalovaného a poškodeného nezaznamenal, že by sa obžalovaný poškodenému vyhrážal. Nevidel, že by sa poškodený obžalovaného bál, ani že by mal obžalovaný pri sebe nôž, nikto nekričal, normálne sa rozprávali. Keď bol v ten deň okolo obeda u U. E., nepočul, že by sa U. E.Č. s obžalovaným rozprávali, len si púšťali pesničky, bol tam asi 15 minút. Rozprával sa s obžalovaným a U., obžalovaný sa s U. E. rozprával po slovensky, niekedy aj po cigánsky. Obžalovaný a poškodený sa bavili normálne, rozprávali sa stále, nevie nič o tom, že by si mal obžalovaný pýtať v ten večer od U. E. ihlu. Obžalovaný sa pred ním nevyjadril, že by od poškodeného zobral nejaký telefón.

Svedkyňa C. G. dňa 27.07.2023 vypovedala, že býva v obci F. na ulici L. XXX s priateľom U. E.. V deň, keď sa mal stať skutok, bol u nich obžalovaný s poškodeným, bolo asi desať alebo jedenásť hodín. V tom čase sa tam nachádzal aj U. E., teda tam boli oni traja spolu. V ten deň bol u nich aj P. G. - Toton prišiel sám na bicykli, bolo asi jedenásť hodín. V čase, keď prišiel P. G., sa u nich nachádzal U. E. a obžalovaný. Toton ich navštívil v ten deň aj poobede, ale bol za plotom pri ceste, na ulici L. XXX, dovnútra na dvor nešiel. V ten deň bol u nich skôr obžalovaný s poškodeným, prišiel poškodený s obžalovaným, potom oni odišli, obžalovaný sa vrátil už bez poškodeného a potom prišiel Toton na bicykli. Ona ich sama videla, ako na tom dvore stáli, obžalovaného a poškodeného, potom samého obžalovaného a Tona. Nepočula, o čom sa poškodený a obžalovaný zhovárali, nevidela, že by obžalovaný držal v ruke nejaký telefón alebo nôž. U. E. po cigánsky niečo rozumie, ona vie po cigánsky. S U. E. sa rozprávajú po slovensky, po cigánsky sa spolu nerozprávajú. U. E. sa s obžalovaným rozprával asi po slovensky. Nikdy ich nepočula rozprávať sa spolu po cigánsky. O udalosti medzi obžalovaným a poškodeným počula, na ulici bola polícia. O skutku nevie nič ani nič nevidela. V ten deň, keď sa mal stať skutok, si od nej U. E. pýtal ihlu, nevie kedy to bolo, videla len U., komunikovala s ním cez okno. V ten deň obžalovaný, poškodený a Toton keď k nim prišli sa nachádzali vpredu, kde majú ruže, v prednej časti dvora, videla

ich z izby cez okno. Nevie o žiadnom spore medzi obžalovaným a U. E.. Poškodeného pozná zo F. z dediny, U. E. jej nepovedal nič bližšie o skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, povedal jej potom, že keď bol vonku, tak obžalovaný ukradol telefón a hľadajú ho policajti. U. E. nie je s poškodeným v žiadnom vzťahu, sú kamaráti, poznajú sa, niekedy hrajú karty. Predtým, ako k nim prišiel obžalovaný s poškodeným nepočula zvonku krik, obžalovaný s poškodeným boli u nich chvíľu, nesledovala ich celú dobu, pozrela sa cez okno, keď prišli, nevie na čo prišli a hneď aj odišli. Nevidela, že by sa poškodený s obžalovaným hádali. U. E. spolu s Totonom a obžalovaným videla len pri kvetinách. Keď od nej U. E. pýtal ihlu, ona bola v izbe a on bol vonku, nerozprávali sa, len sa ho pýtala, na čo mu to je, on neopovedal a bol ticho.

Svedok U. E. dňa 29.05.2023 vypovedal, že dňa 28.05.2023 bolo už skoro 22:00 hod. si utekal kúpiť do krčmy cigarety, asi o 22:00 hod. odchádzal z krčmy domov a po ceste stretol nejakých známych z dediny, s ktorými sa rozprával a zdržal sa. Asi o 22:30 hod. prišiel domov na ulicu L. v F., išiel cez bránu do záhrady a niekto stál pri jeho dverách, tú osobu nepoznal, nevie, či to bol muž alebo žena, bola už tma. Táto osoba utiekla, išiel dovnútra za priateľkou sa jej spýtať, kto to môže byť, zobral si svetlo a išiel von, ale nikto tam nebol. Priateľka mu povedala, či to nebol náhodou Totong, nevie ako sa volá, nedávno prišiel z basy. Deň predtým poobede sa Totong rozprával s priateľkinou sestrou a volal ju na rande, preto si myslela, že by to mohol byť pri dome on. On už potom zostal na dvore sledovať a asi dva domy od nich počul ako keby sa hádali, kričali lebo to bolo až k nim počuť. Išiel tam za nimi a keď už bol skoro pri nich tak Macko na neho zakričal „U.“, tak išiel za nimi. S Mackom tam bol aj Ganstro, Macko sa volá U. U. a Ganstra po mene nepozná. Prišiel k nim a obžalovaný mu povedal, aby nech idú na bok, aby nestáli pod oknami, keď ľudia spia. Presunuli sa iba kúsok smerom k Mackovi domov, Macka sa spýtal, či nevidel niekoho ísť z jeho dvora, ale nevidel. Išiel domov, Macko aj Ganstro išli spolu za ním, Ganstro sa ho opýtal, či môže ísť dnu a povedal mu, že áno, Macko sa ho nepýtal a išiel aj on s Ganstrom dovnútra a boli spolu na dvore. Macko sa ho pýtal, kadiaľ utekala tá osoba, ale vôbec ho nezaujímalo, čo mu odpovedal a znova sa rozprával s Ganstrom. Ganstro mu vrazil, že mu dá 7,- eur, že telefón mu nedá, dá mu len tých 7,- eur. Počul to jasne, bol vtedy pri nich, posielal ich preč a počul, ako Macko hovoril po cigánsky Ganstrovi, že ho rozbije. On cigánsky rozumie, preto vie, čo mu Macko hovoril, Macko nevie o tom, že on vie po cigánsky. Macko celý čas rozprával s Ganstrom po cigánsky, s ním sa Macko rozprával vždy iba po slovensky. Mal pocit, že Macko nechcel aby vedel, čo Ganstrovi hovorí. Macko mal celý čas v ruke nožik na jeho dvore aj vtedy, keď prvý krát išiel na ulicu za nimi. Nôž mal v pravej ruke, bol to veľký poľovnícky nôž s čiernou rukoväťou. Povedal Mackovi, aby mu požičal nôž a lampu, s ktorou si Macko svietil, nič na to nepovedal. Znovu ich posielal preč, ešte chvíľu sa rozprávali pri jeho okne a znovu ich poslal, nech idú preč. Ganstro sa pýtal Macka, že kam idú, a Macko mu povedal, že idú za jeho rodičmi, aby mu vrátili jeho peniaze a veci, ktoré mu mal Ganstro ukradnúť. Ganstro sa najprv akoby bál Macka, ale keď povedal, že idú za jeho rodičmi, tak sa Ganstro potešil. Potom spolu išli smerom na ulicu 9. mája. On ostal ešte chvíľu na dvore, potom išiel dovnútra. Asi po hodine na okno zaklopal Macko, vyšiel von, priateľka mu podala cez okno cigaretu. Pred tým, ako mu podala cigaretu, išiel okolo na bicykli Totong, zastavil, oprel si bicykel o plot a išiel dovnútra na jeho dvor, kde sa s Mackom rozprávali. On si zobral cigaretu a išiel k nim. Oni sa tam o niečom rozprávali, ale nevie o čom. Potom sa ho Macko opýtal, že kde videl toho a išli aj s Totongom dozadu na dvor. Tam ho Macko poslal naspäť domov aby išiel zobrať ihlu a mikinu. Povedal mu aj to, že ihlu potrebuje aby vybral z telefónu SIM kartu. On nešiel pre nič. Macko potom niekoho cez plot videl a posielal ho, aby sa išiel rýchlo pozrieť, či to nie sú Ganstrovi rodičia. Pýtal sa ho prečo a on mu povedal, že zobral Ganstrovi telefón. Nešiel sa pozrieť a Totong sa ho spýtal, kde spí jeho švagriná. Išli naspäť dopredu na dvor k domu pod okná, Totong povedal Mackovi, že ide domov, lebo vstáva do roboty a je veľa hodín a opýtal sa Macko, že čo on bude mať z toho. Macko ten telefón ukázal Totongovi aj jemu a on hneď vedel, že to je Ganstrov telefón. Chodí ku Ganstrovi hrať karty, sú kamaráti, jeho telefón pozná. Macko povedal Totongovi, že za hodinu k nemu príde a Totong na bicykli odišiel preč. Macko zostal s ním a zase od neho pýtal ihlu. Povedal priateľke, nech pozrie nejakú ihlu, ale nenašla ju. S niečím sa mu podarilo otvoriť to miesto, kde sú SIM karty ale zistil, že tam žiadna nie je. Vrátil to bez SIM karty naspäť a zapol telefón, zapínal sa veľmi dlho, Macko povedal, že skapína a požiadal ho, aby pozrel na svojom telefóne, koľko stojí ten telefón, ktorý mal on, teda ten, ktorý zobral Ganstrovi. Rýchlo to pozrel na svojom telefóne ale nič nenašiel, tak to skúsil vyhľadať Macko a zistil, že ten telefón stojí 139,- eur. Potom Macko chcel, aby sa prihlásil na Mackov facebook a aby napísal O., či nechce kúpiť ten telefón. On nikomu nič nenapísal, Macko sa pozrel cez bránu, uvidel policajtov a utiekol zozadu zo záhrady, policajti ho hľadali ale nenašli. Asi za hodinu a pol sa Macko vrátil, zaklopal na okno a pýtal sa, kde sú policajti. Macko si pýtal červenú čiapku, ktorú si u neho dávno nechal, dal mu ju a Macko mu povedal, aby nikomu nič nehovoril, povedal

mu to takým spôsobom, že on chodí s jeho synom niekedy aj von a nemusí sa vrátiť. Pochopil to tak, že sa mu Macko vyhráza a povedal mu, aby si nebral jeho syna do huby, zatvoril okno a poslal Macka do piče. Dňa 29.05.2023 poobede asi okolo 13:40 hod. prišla za ním Mackova mama L. do jeho izby, hneď za ňou prišla aj jeho priateľka C. G., Mackova mama ho žiadala, aby povedal na polícii, že Macko nemal u seba žiadny nožík, že Ganstro prišiel za Mackom kúpiť marihuanu, ktorú si od Macka zobral a dal mu do zálohy telefón do 29.05.2023 s tým, že v ten deň mu mal vrátiť telefón a Ganstro mu mal vrátiť peniaze. Mackova mama mu tiež povedala, že volala aj s Ganstrovou babkou X., že ju X. mala zobrať polícia a ona išla dať dole sťažnosť na polícii. Mackova mama chcela, aby vypovedal to, čo mu ona povedala, ale on nechcel na polícii klamať, preto vypovedal pravdu. Mackovej mame povedal, len že dobre a potom odišla. Keď k nim prišla polícia počul, ako Mackova mama im hovorila to isté čo jemu, teda to isté klamstvo, ktoré chcela, aby aj on povedal na polícii. Keď bol Macko u neho na dvore s tým telefónom, povedal mu, aby ho išiel vrátiť, ale Macko povedal, že nebude taký debil ako predtým.

Z odborného vyjadrenia č.l. 174 vyplynulo, že hodnota mobilného telefónu POCCO C40 k mesiacu máj 2023 je 75,- eur.

Zo zápisnice o vydaní veci č.l. 175 vyplynulo, že obžalovaný dňa 29.05.2023 o 10:05 hod. po predchádzajúcom zákonom poučení dobrovoľne vydal 1 ks mobilný telefón zn. POCO zelenej farby.

Z príjmového pokladničného dokladu č.l. 176 vyplynula zaplatená suma vo výške 75,- eu, záloh - POCO C40, výrobné číslo XXXXXXXXXXXXXXX, príjemca, záložca a postupca KASA záložná, prevádzka Šaľa, Hlavná 3, platca a postupník X. V., V. F..

Zo zápisnice o vydaní veci z č.l. 177 vyplynulo, že dňa 29.05.2023 I. Z. po predchádzajúcom poučení dobrovoľne vydal 2x DVD nosič s kamerovým záznamom z obecných kamier v obci F. zo dňa 28.05.2023 v čase od 22:10 hod. do 23:15 hod.

Fotodokumentácia z č.l. 179-190 zachytáva pohyb osôb dňa 28.05.2023 v čase približne o 23:00 hod. s označením L., H.. U., Coop Jednota, jedna z osôb má na hlave bielu čiapku, na niektorých fotografiách má v ruke baterku, druhá osoba má oblečené krátke nohavice.

Zo správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 06.06.2023 z č.l. 206 v spojení s potvrdením z č.l. 207 vyplynulo, že obžalovaný nie je a ani nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, pracovisko Šaľa, nepoberá žiadne štátne sociálne dávky, od 01.10.2022 je členom domácnosti, ktorej sa poskytuje pomoc v hmotnej núdzi.

Zo správy Sociálnej poisťovne č.l. 209 vyplynulo, že obžalovaný bol registrovaný ako fyzická osoba vykonávajúca dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa SB RECES, s.r.o. v období od 26.04.2023 do 09.05.2023, u zamestnávateľa ELIZEJ s.r.o. od 24.03.2021 do 13.04.2021 a u zamestnávateľa Capital Pro s.r.o. od 19.01.2021 do 23.03.2021. Nie je evidovaný ako poberateľ dôchodku.

Zo správy o povesti z obce F. č.l. 211 súd zistil, že obžalovaný pred vzatím do väzby žil s rodinou na adrese trvalého pobytu v staršom rodinnom dome vo veľmi skromných podmienkach, ukončil základnú školu, v štúdiu nepokračoval, v obci sa potuloval, mal priestupkové konania kvôli krádežiam, vlámaniam, o jeho príjmoch nemajú vedomosť.

Z hodnotenia z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov č.l. 674 a 212 v spojení so skráteným výpisom klienta č.l. 213 a výpisom zo zoznamu páchatel'ov č.l. 214-215 súd zistil, že obžalovaný sa od 29.05.2023 nachádza vo výkone väzby, po prijatí do väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky, správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia plní a rešpektuje, konfliktné situácie nevyvoláva, doposiaľ mu nebol uložený disciplinárny trest a nebol ani disciplinárne odmenený. Nie je pracovne zaradený.

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.04.2022, sp. zn. 9T/93/2021, právoplatný dňa 29.04.2022 bol obžalovaný ako mladistvý uznaný za vinného v bodoch 1 až 3 z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d), písmeno g), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona z toho v bode 1 v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a v bode 3 so zločinom vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, za čo

mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Zo znaleckého posudku MUDr. Jána Bernáta č.l. 371-384 vypracovaného v inej trestnej veci vyplynulo, že u obvineného ml. Z. je prítomná duševná porucha - ľahká duševná zaostalosť, ktorá vo vzťahu k vyšetrovanému trestnému činu nemala forenzne relevantný vplyv na jeho rozpoznávacie ani ovládacie schopnosti, obvinený je schopný chápať zmysel trestného konania, pokiaľ bude vedené primeranou, jednoduchou formou, okolnosti zistené znaleckým šetrením sú indikáciou k skúmaniu duševného stavu probanda.

Zo správy psychiatra MUDr. Vavrovej vyplynulo, že poškodený je sledovaný v pedopsychiatrickej ambulancii pre poruchy správania v rámci mentálneho postihu stredne ťažkého stupňa, je medikovaný pre poruchy správania. Vierohodnosť pacienta zhodnocuje súdny znalec z odboru detská psychiatria. Všeobecne jedinci s mentálnou retardáciou stredne ťažkého stupňa sa stávajú ľahkou obeťou zneužívania, manipulácie, útoku či iného trestného konania v prostredí.

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 27.01.2023, sp. zn.11T/62/2022, právoplatný dňa 31.01.2023 vo výroku o vine, vo výroku o náhrade škody dňa 03.03.2023 bol obžalovaný ml. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom § 138 písmeno j) Trestného zákona v súbehu s úmyselným pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní dva roky.

Z podstatného obsahu spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 11T/36/2022 súd zistil, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 20.09.2023, sp. zn. 11T/36/2022, právoplatný dňa 20.09.2023 vo výroku o vine a treste uznaný za vinného v bodoch 1 až 5 z úmyselného pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spáchaný čiastočne spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, všetko s poukazom na § 122 odsek 10 Trestného zákona, za čo mu bol uložený spoločný, súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky za súčasného zrušenia výroku o vine a treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 11T/62/2021 zo dňa 27.01.2021, právoplatný dňa 31.01.2023 vo vine a treste, ako aj ďalších výrokov, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a tiež za súčasného zrušenia výroku o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 17T/15/2021 zo dňa 01.07.2021, právoplatný dňa 01.07.2021, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obrazový záznam z č.l. 177 z obecných kamier v obci F. zo dňa 28.05.2023 v čase od 22:10 hod. do 23:15 hod. zachytáva nasledovné skutočnosti. Kamera označená ako L. 01 - v čase od 22:54:47 do 22:57:44 je na kamerovom zázname vidieť prichádzať po ulici L. v obci F. tri osoby, nezisteného pohlavia ako smerujú po ulici k rodinnému domu, nie je možné rozoznať farbu oblečenia z dôvodu čierneho bieleho kamerového záznamu, jedna osoba má na hlave bielu šiltovku a druhá osoba má oblečené krátke nohavice. V čase od 22:59:17 do 22:59:26 je na uvedenom kamerovom zázname vidieť vychádzať z pozemku prislúchajúcemu rodinnému domu dve osoby, ktoré smerujú z uvedeného pozemku na ulicu, pričom jedna z osôb má na hlave bielu šiltovku a v ruke drží baterku a druhá osoba má na sebe oblečené krátke nohavice. Kamera označená ako L. 02 - v čase od 22:59:34 do 22:59:51 je na kamerovom zázname vidieť prechádzať po ulici dve osoby, pričom jedna z osôb má na hlave bielu šiltovku a druhá osoba má oblečené krátke nohavice, osoby prechádzajú po ulici a odbočia na križovatke. V čase od 23:04:47 do 23:05:28 je na uvedenom kamerovom zázname vidieť prichádzať jednu osobu, ktorá má na hlave bielu šiltovku a v ruke drží baterku, pričom miestami zastavuje a pozerá sa za seba. Kamera označená ako L. 01 - v čase od 23:05:45 do 23:06:00 na kamerovom zázname je vidieť prichádzať osobu v tmavom oblečení v bielej šiltovke na hlave, smerujúcu k rodinnému domu, kde sa presúva na pozemok uvedeného rodinného domu a svieta si na cestu baterkou, ktorú drží v ruke. Kamera označená ako U1. U. - na kamerovom zázname je v čase od 23:05:38 hod. do 23:06:10 vidieť prichádzať po ulici osobu oblečenú v tmavom oblečení s krátkymi nohavicami. Kamera nachádzajúca sa v obci F. označená ako

Coop Jednota - v čase od 23:07:00 do 23:07:06 je na kamerovom zázname vidieť prichádzať osobu v tmavom oblečení s krátkymi nohavicami.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený aj vecný dôkaz - mobilný telefón zn. Pocco C40 zelenej farby, ktorý bol predložený stranám. K vykonanému vecnému dôkazu sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že mobilný telefón mu dal poškodený do zálohu, on mu dal za to peniaze, potvrdili to traja svedkovia. K oboznámenému mobilnému telefónu obhajca uviedol, že mobilný telefón je takých rozmerov, že ak by ho osoba držala v ruke, z tejto ruky by prečnieval, teda by ho bolo možné vidieť aj na kamerovom zázname, pričom nič takého vidieť nebolo.

Z aktuálneho odpisu Registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 20.09.2023, sp. zn. 11T/36/2022, právoplatný dňa 20.09.2023.

Z aktuálneho výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný doposiaľ spáchal 10 priestupkov, prevažne proti majetku a proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajcom - osobný výsluch svedkov P. G., C. G. R. U. E., pretože zápisnice o ich výpovediach boli za splnenia zákonných podmienok prečítané a preto uvedené návrhy považoval súd za nadbytočné vo vzťahu k ostatným dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní. Súd tiež odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajcom skúmaním duševného stavu poškodeného, nakoľko aj tento dôkaz považoval za nadbytočný a neodôvodnený. Čo sa týka poukazovania obhajcu na závery znaleckého posudku MUDr. Jána Bernáta je potrebné uviesť, že predmetný znalecký posudok bol vypracovaný a znalec vyšetroval poškodeného v inom trestnom konaní, kde bol aj v odlišnom procesnom postavení, a to v procesnom postavení obvineného. Preto len s ohľadom na závery znaleckého posudku vypracovaného v inej trestnej veci, prípadne skutočnosť, že poškodený navštevuje psychiatra nevyplýva bez ďalšieho nutnosť skúmať duševný stav takejto osoby. Súd mal možnosť posudzovať hodnovernosť výpovede poškodeného a to v zmysle zásady bezprostrednosti, teda hodnotiť jeho výpoveď na základe vytvorenia si bezprostredného názoru z vykonaného výsluchu poškodeného na hlavnom pojednávaní. Po takto vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil výpoveď poškodeného ako vierohodnú, s poukazom na jeho spontánnosť, vzájomnú súladnosť v podstatných skutkových okolnostiach a výpoveď ako celok pokladal za presvedčivú, jasnú a logickú svedčiacu o tom, že obžalovaný použil voči nemu násilie ako aj jeho hrozbu a takto sa zmocnil jeho mobilného telefónu. Súd mal teda na hlavnom pojednávaní možnosť poškodeného bezprostredne vnímať, pričom z jeho výpovede, prejavu ani z ničoho iného nezistil dôvod na skúmanie jeho duševného stavu. Pri hodnotení výpovede poškodeného bolo potrebné sa vyrovnáť v spojení s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi so zmenou jeho výpovede na hlavnom pojednávaní oproti jeho skoršej výpovedi z prípravného konania a to v otázke použitia noža voči jeho osobe. Poškodený na hlavnom pojednávaní vypovedal plynule, zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania a zároveň logicky a jasne vysvetlil aj príčinu rozporov týkajúcich sa použitia zbrane obžalovaným. Vzhľadom na uvedené nebol zistený dôvod na skúmanie duševného stavu poškodeného, pričom subjektívne pocity obhajoby na odôvodnenosť takéhoto návrhu nepostačovali. Navyše, pokiaľ chcel obžalovaný takýmto spôsobom spochybniť pravdivosť výpovede poškodeného, súd vyhodnotil jeho návrh na vyšetrovanie poškodeného tiež ako nedôvodný a nadbytočný dôkaz vzhľadom na ostatné vykonané dôkazy.

Na základe takto vykonaného dokazovania, zistením skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a vyhodnotenie dôkazov získaných zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, bolo podľa názoru súdu spáchanie žalovanej trestnej činnosti obžalovaného preukázané. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný použil proti poškodenému násilie a hrozbu bezprostredného násillia tým, že ho udrel a hrozil mu, že ho dobije a dokope, pričom uvedeným spôsobom sa zmocnil mobilného telefónu poškodeného, čím naplnil skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona.

Spáchanie predmetného skutku bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané výpoveďami svedka poškodeného mal. L. V., jeho matky U. V., prečítanou výpoveďou svedka U. E. a jeho priateľky C. G., ale i oboznámenými listinnými dôkazmi, najmä zápisnicou o vydaní veci - mobilného telefónu poškodeného obžalovaným, ktoré ucelene a presvedčivo preukazujú spáchanie skutku obžalovaným tak, ako je

uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku. Z protiprávneho konania je obžalovaný priamo usvedčovaný výpoveďou poškodeného, ktorý podrobne a zhodne ako v prípravnom konaní opísal predmetný skutok a jeho aktéra (s výnimkou použitia zbrane - noža), popísal spôsob použitého násillia aj konkrétne hrozby, okolnosti pred spáchaním skutku ako aj po ňom. Výpoveď poškodeného je podporená aj výpoveďou jeho matky U. V., ktorá potvrdila, že poškodený sa vrátil domov okolo 23:00 hod., bol vystrašený a plakal, pričom bezprostredne po návrate domov sa matke zveril, že mu obžalovaný zobral mobilný telefón a že sa mu vyhráždil, že ho zbije. Ďalej je výpoveď poškodeného podporená aj prečítanou výpoveďou svedka U. E., ktorý podrobne popísal okolnosti správania sa obžalovaného pred skutkom ako aj po ňom a to v zhode s výpoveďou poškodeného a potvrdil, že sa obžalovaný poškodenému vyhráždil už v jeho prítomnosti a žiadal od neho mobilný telefón, čo vyplýva z rozhovoru poškodeného a obžalovaného, ktorý svedok zachytil v rómskom jazyku, kedy poškodený obžalovanému uvádzal, že mu dá 7 eur, mobilný telefón mu však dať nechcel. Uvedené korešponduje aj s vyjadrením poškodeného, ktorý potvrdil, že obžalovanému dĺžil už dlhšiu dobu peniaze. Svedok U. E. tiež potvrdil, že obžalovaný sa v rozhodnom čase vrátil už bez poškodeného, avšak s jeho mobilným telefónom, pričom mal záujem ho už v tom čase predať inej osobe, pýtal si od svedka ihlu za účelom vyňatia SIM karty z telefónu a uviedol aj ďalšie skutočnosti ohľadom snahy obžalovaného mobilný telefón poškodeného urýchlene scudziť, čo okrem iného vyvracia obranu obžalovaného, že mobilný telefón mu poškodený dal ako záloh s tým, že mu ho obžalovaný po obržaní finančných prostriedkov vráti späť. V neposlednom rade je výpoveď poškodeného podporená aj prečítanou výpoveďou C. G., ktorá skutočnosti uvádzané svedkom U. E. ohľadom ihly potvrdila a tiež zápisnicou o vydaní veci, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný vydal mobilný telefón poškodeného. Vzhľadom na uvedené súd považuje za nepochybné, že sa obžalovaný násillím ako aj hrozbou bezprostredného násillia zmocnil mobilného telefónu poškodeného proti jeho vôli. Táto skutočnosť vyplýva z vyššie uvedených výpovedí poškodeného, svedkov, ktoré podporne dokresľujú aj ďalšie vykonané dôkazy.

Poškodený výpovede vývoju dôkaznej situácie neprispôboval (s výnimkou použitia zbrane obžalovaným), jeho výpoveď navzájom korešponduje a prelína sa v základných bodoch aj s výpoveďami ostatných svedkov, najmä U. V. U. E., C. G. R. P. G.. Súd nezaznamenal vo výpovediach poškodeného a svedkov závažnejšie rozpory (s výnimkou použitia zbrane), ktoré by mali za následok ich nevierohodnosť, práve naopak, svedecké výpovede a výpovede poškodeného považuje súd za konzistentné a vierohodné, pričom v priebehu dokazovania neboli zistené také rozpory, ktoré by boli spôsobilé vyvolať dôvodné pochybnosti o skutkových zisteniach, prípadne páchatelovi. Rozpory, ktoré vznikli pri výpovediach boli odstránené prečítaním ich výpovedí z prípravného konania, resp. prehratím obrazovo zvukového záznamu zachytávajúceho skoršiu výpoveď poškodeného a jeho matky U. V..

Výpoveď poškodeného teda ako priamy usvedčujúci dôkaz voči obrane obžalovaného nestála osamotene, ale bola podporená radou nepriamych dôkazov, ktoré vo svojom súhrne tvorili ucelenú logickú a ničím neprerušenu reťaz dôkazov vzájomne na seba naväzujúcich svedčiacich v neprospech obžalovaného. Poškodený vypovedal podrobne o skutku a osobe, ktorá sa ho zúčastnila, pričom výpovede svedkov U. E., C. G., U. V. či P. G. sa navzájom prelínajú, doplňajú a systematicky zapadajú do výpovede poškodeného a tiež do skutkových okolností zistených z ostatných vykonaných dôkazov, najmä zo zápisnice o vydaní veci - mobilného telefónu obžalovaným.

S poukazom na vyššie uvedené súd bez akýchkoľvek pochybností považoval za preukázané, že obžalovaný spáchal skutok popísaný vo výroku rozsudku. Z vykonaného dokazovania však súd nemal jednoznačne, bez dôvodných pochybností za preukázané, že by obžalovaný skutok spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Je pravda, že poškodený v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaný mu hrozil nožom, že ho rozreže a tento mu aj priložil ku krku, avšak svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní v tejto časti zmenil a poprel, že by obžalovaný v čase, kedy od neho žiadal mobilný telefón, vybral nôž. Príčinu týchto rozporov vysvetlil a uviedol, že bol na obžalovaného nahnevaný. Rovnako tak žiaden zo svedkov nepotvrdil spáchanie trestného činu so zbraňou, uvedené nevyplývalo ani zo žiadneho iného na hlavnom pojednávaní vykonaného dôkazu, preto s poukazom na výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní bolo potrebné skutok kvalifikovať ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, ktorá právna kvalifikácia podľa názoru súdu zodpovedá stavu veci. Vzhľadom na uvedené súd pristúpil aj k úprave skutkovej vety tak, aby zodpovedala zistenému skutkovému stavu na hlavnom pojednávaní.

V tejto súvislosti sa súd zaoberal aj možnosťou použitia osobitného kvalifikačného pojmu chránenej osoby - na dieťať, keďže poškodený je v zmysle Trestného zákona dieťaťom. Z vykonaného dokazovania však súd nemal jednoznačne za preukázané, že by trestný čin bol spáchaný v súvislosti s vekom poškodeného, teda že by motívom obžalovaného bol práve jeho vek, ktorý by bol motivačným faktorom, ktorý by založil, resp. podporil vôľovú zložku obžalovaného spáchať predmetný trestný čin.

Následne sa súd pri hodnotení dôkazov starostlivo zaoberal aj obranou obžalovaného, u ktorého vychádzal z toho, že je nevinný. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní predostrel vlastnú verziu skutkového deja spočívajúcu v tom, že sa žiadneho násillia ani jeho hrozby nedopustil, poškodený si od neho požičal peniaze a mobilný telefón mu dal do zálohy. Obrana obžalovaného však bola vyvrátená jednak výpoveďou poškodeného, ale aj svedka U. E.Ž., ktorý potvrdil hrozbu násillia zo strany obžalovaného voči poškodenému, ako aj to, že poškodený odmietal obžalovanému odovzdať mobilný telefón, teda nemohlo ísť v žiadnom prípade o dobrovoľné odovzdanie telefónu ako zálohu tak, ako tvrdil obžalovaný. Svedok U. E. navyše potvrdil, že obžalovaný mal záujem mobilný telefón urýchlene scudziti, čo rovnako vyvracia obranu obžalovaného, že mobilný telefón mu poškodený dal ako záloh s tým, že mu ho obžalovaný po obdržaní finančných prostriedkov na druhý deň vráti. Takto zvolená obrana nebola podľa názoru súdu nielenže vôbec spôsobilá obžalovaného vyviníť spod obvinenia, ktorému v zmysle podanej obžaloby čelil, ale v podstate nemala ani vôbec žiadne iné opodstatnenie a zostala tak iba na úrovni právne neakceptovateľného pokusu o zbavenie sa zodpovednosti za spáchaný trestný čin.

Súd neuveril svedkom L. F., P. F. R. L. G. a to najmä z dôvodu existencie viacerých rozporov v ich výpovediach. Svedkyňa L. F. vypovedala, že poškodený prišiel k nim spoločne s obžalovaným, svedok L. G. v rozpore s uvedeným vypovedal, že poškodený k nim prišiel sám, neprišiel s ním nikto. Maloletý svedok P. F. uviedol, že telefón nevidel, poškodený iba povedal, že ho dáva do zálohy. Svedkyňa L. F. uviedla, že telefón videla a rovnako aj svedok L. G. uviedol, že mobilný telefón videl, videl ako ho poškodený odovzdal obžalovanému, avšak v rozpore s výpoveďou maloletého svedka P. F. uviedol, že túto skutočnosť videl aj maloletý, čo však on sám poprel. Rovnako rozdielne vypovedali svedkovia ohľadom okolností opustenia domácnosti poškodeným, kedy svedkyňa L. F. uviedla, že obžalovaný po odovzdaní mobilného telefónu odišiel poškodeného odprevadiť domov, naproti tomu svedok L. G. vypovedal, že po odovzdaní mobilného telefónu poškodený bez toho, aby niečo povedal, sám z ich domácnosti odišiel. Napokon maloletý svedok P. F. uviedol, že po odovzdaní finančných prostriedkov si on išiel ľahnúť, avšak poškodený s obžalovaným v domácnosti zotrvali, nevedel uviesť, kto bol ešte hore, keď poškodený s obžalovaným z domácnosti odišli. Čo sa týka výpovedí svedkov svedčiacich v prospech obžalovaného, potvrdzujúcich verziu skutkového deja uvádzaného obžalovaným, tieto považoval súd s poukazom na vyššie uvedené rozpory za nevierohodné, z hľadiska súdu motivované snahou príbuzných poskytnúť obžalovanému alibi a chrániť ho pred nepriaznivým dopadom trestného stíhania. Naproti tomu výpovede poškodeného, U. V. a svedkov U. E. a C. G. štruktúrne korešpondovali, navzájom sa prelínali a dopĺňali. S poukazom na dôvody vyššie uvedené, teda rozpory vo výpovediach svedkov L. F., L. G. R. P. F., príbuzenský vzťah a s ním súvisiaci motív svedkov vypovedať v prospech obžalovaného súd výpovede svedkov svedčiacich v prospech obžalovaného vyhodnotil ako nevierohodné, pričom tieto boli vyvrátené vyššie uvedenými výpoveďami svedkov a poškodeného. Na vierohodnosti uvedených svedkov nepridali ani skutočnosti uvádzané svedkom U. E., ktorý uviedol, že od neho svedkyňa L. F. žiadala, aby krivo vypovedal.

Súd napokon nezistil žiaden motív, ktorý by poškodeného, jeho matku či niektorého zo svedkov viedol k tomu, aby obžalovaného ľživo obvinili zo stíhanej trestnej činnosti.

Konanie obžalovaného súd vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako úmysel priamy, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom berúc do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný skutok spáchal a tiež skutočnosť, že neexistovali pochybnosti o zachovaní jeho rozpoznavacích schopností v čase skutku.

Záverom k ďalším námietkam obhajcu sa súdu javí potrebné uviesť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky nastolené otázky, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval ma ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 09.12.1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008 - I, rozsudok G. z 09. 12.1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd po vykonanom dokazovaní u obžalovaného nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, pričom vzhladol jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m), teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Súd nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno d) Trestného zákona napriek tomu, že obžalovaný v čase spáchania skutku mal bol vo veku blízkom veku mladistvých, pretože z vykonaného dokazovania nijak nevyplývalo, že by táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. Zároveň bolo potrebné zohľadniť, že obžalovaný spáchal opätovne zločin, z ktorého dôvodu súd dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (3 až 8 rokov) zvýšil o jednu polovicu a trest ukladal v takto modifikovanej trestnej sadzbe 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov. Vzhľadom na uvedenú modifikáciu súd už trestnú sadzbu z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností neupravoval.

Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a (i s poukazom na jeho trestnú minulosť) považoval súd za primeraný a spravodlivý s ohľadom na naplnenie individuálnej a generálnej prevencie trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov. Súd nepovažoval za vhodné a ani účelné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na samotnej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, a to s poukazom na jeho trestnú minulosť. V prípade obžalovaného nešlo o ojedinelý útok na záujem chránený Trestným zákonom, ktorý by bol len výnimočným vybočením z medzí inak jeho riadne vedeného života (tzv. excesom). Práve naopak, u obžalovaného napriek relatívne mladému veku badať výrazné sklony k páchaniu protispoločenskej činnosti najmä majetkového charakteru, súdiac podľa množstva odsúdení a priestupkových postihov. Z uvedeného vo svojom súhrne vyplýva, že doterajší výkon podmienených i nepodmieneného trestu odňatia slobody nemali na obžalovaného dostatočne odstrašujúci a ani prevýchovný vplyv a práve s poukazom na uvedené bolo potrebné uložiť obžalovanému trest vyšší, ako bola samotná modifikovaná spodná hranica trestnej sadzby. Nebolo možné opomenúť ani skutočnosť, že obžalovaný sa trestného činu dopustil v rámci plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je v rámci zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona dôležité najmä zistiť a vyhodnotiť možnosti nápravy páchatel'a trestného činu. V prejednávanej trestnej veci je pritom jednoznačne preukázané, že tieto možnosti nápravy sú u obžalovaného podstatne sťažené. Vyplýva to z doterajšej trestnej histórie obžalovaného, z ktorej je ako už bolo uvedené zrejmé, že obžalovaný v danom prípade v podstate úplne „odignoroval“ zmysel podmieneného ako aj nepodmieneného trestu, keď v prejednávanej trestnej veci sa opätovne dopustil tentokrát násilnej trestnej činnosti z čoho vyplýva, že predchádzajúce uložené tresty nemali na neho žiaden resocializačný účinok.

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatel'a s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, na ostatných členov spoločnosti, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa takto uskutočňuje prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom pri ukladaní trestu je potrebné mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou, v treste má byť obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, z hľadiska potrieb prevýchovy obžalovaného, ale tiež ochrany spoločnosti jedine uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody vo vyššej výmere, ako je spodná

hranica modifikovanej trestnej sadzby, zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatela a že sa ukladá nielen v závislosti od samotnej závažnosti činu, ale i osobných pomerov obžalovanej osoby, ktoré sú rovnocennými právnymi skutočnosťami a tiež rozhodujúcimi kritériami pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. K naplneniu účelu trestu prispieva tiež aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúci takýto druh trestnej činnosti.

Rešpektujúc všetky tieto hľadiská považuje súd trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ukladaný obžalovanému po zvýšení spodnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, za zákonný, spravodlivý a primeraný tak závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj k osobnostným charakteristikám obžalovaného, možnostiam jeho nápravy a prevýchovy. Takto uložený trest teda zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu síce bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin., avšak sa v tomto prípade na obžalovaného hľadí, akoby odsúdený nebol, kedy sa na predchádzajúce odsúdenie pre účely vonkajšej diferenciácie výkonu trestu odňatia slobody neprihliadne.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Galanta), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.